

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 3 din 20.01.2021

Dosar nr.: 187/2020

Petiția nr.: 1813/16.03.2020

Petent:

Reclamat:

Obiect: presupus tratament discriminator, de hărțuire, umilitor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Trimiterea către toți angajații instituției a unui e-mail prin care petentul consideră că a fost umilit, jignit.

III. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 1813/04.05.2020 și nr. 2505/04.05.2020, din cauza contextului epidemiologic și a stării de urgență instituită a solicitat acordul soluționării în lipsă, fără audierea părților, și depunerea unui punct de vedere în temeiul principiului inversării sarcinii probei.

4. Procedura legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4. Petentul, membru al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, susținând că la data 20.03.2019, fără a exista vreo discuție sau o altă interacțiune între acesta și persoana reclamată (membru al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, fost președinte al instituției), aceasta a elaborat și transmis, din proprie inițiativă, prin intermediul logisticii, în timpul programului de lucru, de la

adresa de e-mail de serviciu, către toți angajații Consiliului, respectiv peste 80 de persoane, următorul mesaj:

5. **”Subiect: Breaking news CNSC**

**Scrisoare deschisă către personalul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor
Dragi colegi,**

Astăzi mi s-a transmis de către _____ , prin interpuși, să renunț la plângerile formulate împotriva lui la comisia de disciplină că dacă nu, cheamă presa.

Personajul în cauză nici măcar nu a avut nici măcar curajul să mi se adreseze bărbatește, în mod direct, ci a preferat să trimită amenințarea prin intermediari, doar, doar va ieși ceva. A procedat exact ca un șantajist interlop.

De altfel, acest mod de a proceda îl caracterizează pe deplin. O să va dau și un exemplu - deși _____ a umplut toate instituțiile publice că la C.N.S.C. personalul are salarii mari -prea mari față de lege, nu a refuzat NICIODATĂ acești bani. Exact, ca un impostor! Ei bine, la acest șantaj ordinar al unui personaj pe măsură - laș, ipocrit și șantajist nu există decât un singur răspuns - NU!

De-a lungul întregului meu mandat am considerat că această instituție independentă trebuie să aibă o comisie de disciplină independentă și am acționat ca atare în acest sens. La fel voi proceda și mai departe!

De aceea, solicit public comisiei de disciplină, ca audierea, cu participarea presei să se facă și în prezența mea, astfel încât acest personaj dubios ca _____ să nu poate umple de lături munca voastră de atâția ani. Să privim cu încredere în viitor,

”

6. Petentul susține că mesajul reprodus este complet dezonorant pentru o persoană care ocupă o funcție publică de consilier de soluționare a contestațiilor, fost președinte al Consiliului, și, mai ales, că are un conținut vădit umilitor și jignitor la adresa sa. Acest gen de limbaj ar fi trebuit evitat de către o persoană care a ocupat cea mai înaltă funcție în instituție (președinte al Consiliului) și președinte de complet la momentul transmiterii respectivului e-mail, poziții care îi impuneau acestuia, o dată în plus, obligația deținerii unui echilibru comportamental și de autocontrol în exprimare, argument pe care petentul îl consideră că poate fi reținut drept circumstanță agravantă a faptei.

7. Petentul mai precizează faptul că termenii și apelativele precum „personajul”, „șantajist”, „interlop”, „acest mod de a proceda (ca un șantajist interlop) îl caracterizează pe deplin”, „impostor”, „șantaj ordinar al unui personaj pe măsură”, „laș”, „ipocrit”, „personaj dubios” reprezintă insulte grave la adresa sa, de natură să îi lezeze iremediabil demnitatea, să îl supună unui tratament intimidant, ostil, degradant și umilitor în fața celor peste 80 de colegi de serviciu care au primit individual (fiecare în parte) e-mailul și să îi deterioreze în mod deliberat condițiile de muncă.

8. Acesta subliniază faptul că, din simpla parcurgere a mesajului, conceput și transmis cu intenție directă, rezultă care a fost scopul autorului, scop care, de altfel, a și fost atins. Astfel, prin acest mesaj profund ofensator, reclamatul nu doar că i-a prejudiciat grav dreptul la demnitate

și l-a afectat emoțional, provocându-i o reală suferință sufletească ci, în același timp, a determinat colegii de serviciu să îl disprețuiască și să-l linșeze sau măcar să îl evite din cauză că ar fi "umplut toate instituțiile publice" că salariile lor sunt mai mari decât cele admise de lege. Petentul consideră că problematica salariilor, fiind un subiect extrem de sensibil pentru oricare dintre colegi, este evident că aceștia, în urma primirii e-mailului, l-au perceput ca fiind un dușman al lor, spunându-li-se că acesta s-ar opune salariilor pe care le primesc, că le-ar pune în pericol veniturile și că angajații vor fi obligați să restituie eventualele sume nelegale din cauză că „a umplut toate instituțiile cu reclamații”.

9. Petentul susține faptul că a ajuns să își ocolească colegii de teamă să nu fie linșat de către aceștia, supărați că își vor pierde banii. Acesta precizează că se află în situația în care petrece opt ore fără să discute cu nimeni, fără să vadă pe nimeni, doar pentru că aceasta este dorința reclamatului.

10. Petentul subliniază acest aspect, susținând faptul că prin acțiunea de jignire și de imputare a celor afirmate în întregul spațiu public al Consiliului, reclamatul a reușit să contureze, în opinia colectivului, o percepție negativă asupra petentului și să îi provoace neliniște și suferințe interioare. Curtea Constituțională a statuat, în Decizia nr. 1576 din 7 decembrie 2011, că demnitatea umană este un atribut inalienabil al persoanei umane, valoare ce impune fiecărui membru al societății un comportament de respect, fiind interzisă atitudinea umilitoare sau degradantă. Fiecare individ este ținut să recunoască și să respecte în oricare altă ființă umană atributele și valorile care o caracterizează ca om.

11. Petentul opinează că și în situația în care acesta l-ar fi amenințat pe reclamat cu ceva, nu trebuia să fie umilit, atacat și denigrat iremediabil în public, în fața tuturor angajaților Consiliului și, mai ales, aceștia să fie întărâtați împotriva lui. Reclamatul ar fi trebuit să aibă capacitatea de autocontrol, de a se stăpâni și de a reacționa în limitele legii, nu să îl expună linșajului angajaților, respectiv să nu mai interacționeze cu el.

12. Petentul precizează criteriul de discriminare în baza căruia s-a săvârșit fapta presupusa faptă de discriminare. Astfel, acesta susține criteriul convingerii sale de a avea dreptul să invite presa la ședința comisiei de disciplină, precum și pe acela al convingerii că reclamatul a acordat venituri salariale nelegale membrilor Consiliului (după cum, de altfel, a reieșit și din constatările Curții de Conturi), precum și faptul că și-a exercitat dreptul constituțional de petiționare, semnalând Senatului României, Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții, problema salarizării nelegale a reclamatului.

Susținerile reclamatului

13. În punctul de vedere înregistrat de reclamat, înregistrat sub 3138/29.05.2020, reclamatul solicită Colegiului director să dispună respingerea solicitărilor reclamantului pentru lipsa oricărui criteriu de discriminare.

14. Reclamantul susține că regretă fapta, acest tip de conduită nefiindu-i caracteristică, nici în calitate de președinte al C.N.S.C., nici în calitate de funcționar public, nici în calitate de coleg, nici în calitate de membru al societății și nici în calitate de om.
15. Întâmplarea respectivă a fost rezultatul unui lung șir de evenimente care, în ultimii 4 (patru) ani, au condus la o atmosferă tensionată în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, generând nenumărate plângeri adresate instituțiilor statului.
16. Această situație a continuat și după finalizarea mandatului său de președinte al C.N.S.C. la finele lunii februarie, diferendele dintre aceștia aflându-se în dezbaterile comisiei de disciplină din cadrul acestei instituții.
17. În acest sens, reclamantul susține că Scrisoarea deschisă către personalul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor a fost transmisă, în data de 20.03.2019, în urma unei discuții pe care reclamantul a avut-o cu președintele în funcție al C.N.S.C. Astfel, în data respectivă, acesta a fost chemat în biroul președintei pentru a i se aduce la cunoștință, în mod oficial, că în urma unei discuții anterioare purtate cu petentul, acesta i-ar fi solicitat să-i transmită propunerea de a-și retrage plângerile înaintate comisiei de disciplină și, în schimb, petentul ar fi renunțat la „prerogativele avertizorului de integritate”, adică nu ar mai fi solicitat prezența presei la audieri.
18. Față de acest aspect, reclamantul solicită Colegiului director să ia în considerare că documentul în cauză a fost transmis sub imperiul unui impuls de moment, ca urmare a presiunilor exercitate de către petent, în mod constant, asupra sa.
19. Referitor la mesajul transmis de către președintă, reclamantul precizează că nu s-a îndoit de veridicitatea acestuia. Reclamantul, ocupând anterior aceeași funcție nici măcar nu și-a imaginat că o persoană aflată într-o asemenea funcție ar putea avea o altă conduită decât adevărul.
20. Așadar, drept rezultat, într-un impuls de moment, reclamantul a transmis către colegi mesajul în cauză, ca un răspuns la ”mașinațiunile” întreprinse de petent. Astfel, după cum reclamantul precizează, este de notorietate că petentul se autointitulează în toate adresele înaintate ca fiind un avertizor de integritate.
21. Reclamantul susține că privind retrospectiv, poate spune că petentul a avut, atât la adresa sa cât și a instituției, un comportament care a depășit cu mult orice doză de exagerare. Acesta a acționat, în mod conștient provocator, folosind inclusiv expresii vulgare la adresa sa, a colegilor din cadrul instituției în care își desfășoară activitatea, precum și a altor instituții. În aceste condiții, nu se poate pune în discuție faptul că exercitarea, în calitate de conducător al instituției, a unor atribuții specifice, respectiv sesizarea comisiei de disciplină, ar fi avut asupra petentului un caracter descurajant. În fapt, acesta a continuat prin a profera afirmații excesive și incriminatorii cu privire la colegii de serviciu, aspect care denotă un comportament profesional necorespunzător și care aduce atingere onoarei funcționarilor publici din cadrul instituției.
22. Reclamantul subliniază un ”exemplu de lipsă crasă de decență” a petentului care, în plângerea adresată CNCD, afirmă că ”email-ul l-ar fi vătămat profund, ca urmare a acestuia a fost supus unui adevărat linșaj, fiind izolat de colegi, mai cu seamă că problema salariilor este

una sensibilă, cei mai mulți văzându-l drept vinovat pentru scăderea salariilor". Reclamatul accentuează faptul că petentul s-a adresat CNCD după aproape un an de la momentul acestui eveniment întrebându-se retoric dacă în toată această lungă perioadă de timp nu s-a simțit în pericol.

23. În opinia reclamatului, petentul nu a fost efectiv în niciun pericol. Pur și simplu acesta exploatează orice situație pentru a se răzbuna, aducând o stare de profund disconfort profesional întregii instituții. Față de partea privind salariile, cu mult timp înainte de acest eveniment, petentul a transmis presei articole în care se comentează pe larg problema salarizării. Astfel, reclamatul opinează că, prin urmare, colegii săi, pe baza articolelor publicate, și-au făcut propria părere luând la cunoștință din presă de opinia acestuia despre salarii, ca urmare a acțiunii întreprinse de acesta.

24. Reclamatul susține că petentul reprezintă o provocare pentru oricare conducător de instituție. De aceea, alături de colegii săi, acesta a făcut tot ce a fost posibil în vederea respectării legii. Cu toate acestea, reclamatul susține că fost supus de către petent unui adevărat atac mediatic și instituțional, acesta trimițând diverse adrese și sesizări unui număr important de autorități din România, unor instituții de presă și organizații civice. Petentul, sub paravanul avertizorului de integritate, născocesc narțiuni, în condițiile în care se bucură sumele de bani încasate. În conformitate cu raportul Curții de conturi, aferent anului 2018, situația de fapt este departe de cea narată de petent. Deși comportamentul său este unul duplicitar, acesta nu încetează să pozeze în erou al luptei anticorupție, comportamentul său șicanator și provocator fiind cel care l-a adus în situația de a-i răspunde în maniera în care a procedat.

25. Deoarece petentul, de-a lungul timpului, a avut un comportament inacceptabil în relațiile de muncă, atât față de instituție, cât și față de colegii săi, existând oameni pe care i-a jignit, i-a purtat în procese, i-a reclamat în diverse locuri, petițiile lui fiind pline de minciuni și calomnii, cauza izolării petentului a fost generată de propria sa atitudine.

26. Petentul a încercat de fiecare dată să-și atribuie o aură de erou, "de luptător împotriva sistemului și a statului paralel", după cum îi place să se autointituleze, deși beneficiază de beneficiile pe care statul român i le asigură. Reclamatul oferă un alt exemplu prin care consideră că petentul are un comportament duplicitar, susținând că petentul invocă raportul Curții de conturi, prin care afirmă că s-ar fi plătit nelegal sporul de doctorat, motiv pentru care ulterior acesta a fost tăiat. Cu toate acestea, petentul a înțeles să atace în instanță instituția, solicitând plata acestui spor. Prin urmare, percepția petentului este una partizană, în funcție de interesul său propriu, invocând raportul Curții de Conturi doar în punctele care îi convin, nu în totalitatea sa, ca un document unitar.

27. Reclamatul susține că plângerea l-a făcut să realizeze că, în fapt, intervențiile petentului au fost de natură a-i produce o stare de surescitare nervoasă, mai cu seamă că de-a lungul mandatului său a trebuit să răspundă numeroaselor solicitări pe diverse teme către diverse instituții, ca urmare a petițiilor acestuia, să se apere față de plângerile penale pe care petentul i le-a făcut la diverse structuri de parchet, să răspundă la solicitările Guvernului României în urma numeroaselor cereri de chemare în judecată a tuturor premierilor din 2016 până la finalul

mandatului său, situație care s-a perpetuat până inclusiv la momentul depunerii petiției, să depună documente la solicitarea autorităților ca urmare a plângerilor penale făcute altor colegi etc.

28. Petentul solicită din partea tuturor un comportament echilibrat, calm, deși se poartă provocator, urmărind, în fapt, ca oricare dintre victimele provocărilor sale să riposteze. Practic, el tulbură apele și tot el se arată mirat de reacția celorlalți, în condițiile în care toți acești ani de conflict generalizat cu instituția, i-a epuizat.

29. În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor legale pentru existența faptei de hărțuire, prevăzută la art. 2 alin. (5) din Ordonanța nr. 137/2000, reclamatul susține inexistența unui criteriu. Astfel, deși petentul a îngroșat în petiția sa cuvântul „convingeri” și expresia „sau orice alt criteriu”, nu arată despre ce convingeri ar fi vorba și nici nu relevă un criteriu de hărțuire.

Expresia „modul de a proceda, ca un șantajist interlop, îl caracterizează pe deplin”, nu poate fi încadrată într-un criteriu din cele expuse explicit de textul de lege, iar petentul nu arată care ar fi acel „orice alt criteriu”. De asemenea, aprecierea că fapta sa reprezintă un șantaj ordinar nu poate fi calificată ca fiind hărțuitoare, în sensul legii, neexistând un criteriu de discriminare, reclamatul referindu-se expres la fapta sa concretă, respectiv a luat atitudine față de presiunea pe care a încercat să o exercite asupra sa, astfel încât să îi înfrângă voința, în ceea ce privește lașitatea și ipocrizia, nu se poate aprecia, în niciun caz, că folosirea expresiilor respective s-ar circumscrie unui criteriu de discriminare.

V. Motivele de fapt și de drept

30. În fapt, petentul consideră că este discriminat de trimiterea unui e-mail de către fostul președinte al instituției angajaților instituției prin care acesta folosește o serie de apelative la adresa petentului, pentru a-și exprima dezacordul față de acțiunile acestuia.

31. Astfel Colegiul director reține faptul că între părți există diferende perpetuate în decursul ultimilor ani, soluționând astfel 3 cazuri sesizate de cei doi, în anul 2016, 2017 și 2019.

32. În situația de față, la solicitarea Colegiului director adresată petentului, de a preciza criteriul de discriminare, așa cum este prevăzut în art. 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, acesta menționează ca fiind cel al convingerii sale de a avea dreptul să invite presa la ședința comisiei de disciplină, precum și pe acela al convingerii că reclamatul a acordat venituri salariale nelegale membrilor Consiliului (după cum, de altfel, a reieșit și din constatările Curții de Conturi), precum și faptul că și-a exercitat dreptul constituțional de petiționare, semnalând Senatului României, Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții, problema salarizării nelegale a reclamatului.

33. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură

obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

34. Prin urmare, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, republicată, cu modificările ulterioare.
- c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

35. În fapt, Colegiul director constată că aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 și art. 15 ale Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, întrucât nu poate reține criteriul de discriminare invocat de petent. Faptele sesizate de petent țin de competența instanțelor de judecată, fiind un litigiu de muncă, între cele două părți.

36. Astfel, Colegiul constată că, în esență, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, în lipsa unui criteriu de discriminare, așa cum este prevăzut de O.G. 137/2000 republicată.

37. Mai mult, Colegiul director constată că faptele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 și 15 O.G. 137/2000 republicată însă, acest aspect nu exclude alte tipuri de răspundere.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 și 15 O.G. 137/2000 republicată 2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări online din data de 20.01.2021 au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 21.01.2021

M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

